

*Missziós
prédikációk*

2017
III.-IV. negyedév

— III. negyedév —

1. szombat, 2017. július 1.

„MINDENEKNEK VÉGE ELÉRKEZETT”

Lelki sötétség borítja a Földet. Ijesztő jelentéseket hallunk a gonoszságról, törvényszegésekről. Minden értelmet felülmúl az istentelenek gonoszsága. A menny szemében sok nagyváros Sodomára hasonlít. A gonoszság oly mértékben elterjedt, hogy a tömegek lassan már eljutnak arra a kritikus pontra, amelyet követően már nagyon nehéz lesz elérni őket a hármas angyali üzenet megmentő igazságával. A lelkek ellensége nagy ravaszsággal dolgozik és arra törekszik, hogy teljesen átvegye az uralmat az ember elméje felett; ezért Isten szolgáinak, akik figyelmeztetik és felkészítik az embereket az Ítélet napjára, sürgős munkát kell végezniük.

Az emberek hamarosan kénytelenek lesznek fontos döntéseket hozni, ezért alkalmat kell nekik adni arra, hogy meghallgassák és megértsék az igazságot, hogy józanul gondolkodva az igazság mellett dönthessenek. Isten világosan és határozottan felhívja a hírnökeit, hogy míg tart a kegyelem ideje, vigyék el a figyelmeztetést a városok lakóihoz, addig, míg az emberek készek elfogadni a bibliai igazság megmentő befolyását.

Menetelés a halálba

A zsúfolt városokban Sátán buzgón dolgozik. Munkája látható a munka és a tőke, a munkások és a tőkészek közötti viszályban, zűrzavarban, és abban a képmutatásban, amely az egyházakat uralja. Sátán

azért, hogy az embereknek ne legyen idejük az elmélkedésre a mulatozás, az élvhajzás, evés-ivás örvényébe rántja őket. Nagyravágyást ébreszt bennük, hogy arra törekedjenek, ami az ént magasztalja. Lépésről lépésre jut el a világ olyan állapotba, mely Noé napjait jellemezte. Az elképzelhető összes bűnököt elkövetik. A test, a szem kívánsága, az élet kérdése; visszaélés a hatalommal, kegyetlenkedés, majd a kényszer, amely az embereket arra készíti, hogy szervezetekhez és egyesületekhez csatlakozzanak. Tehát gúzsba kötik magukat, hogy megégesse őket az utolsó nap nagy tüze. Mindez sátáni eszközök munkája. S a bűnök és az örületnek ezt a körforgását nevezik az emberek – életnek!

A világ úgy él, mintha nem volna Isten: önző vállalkozásokba merül, pedig igen hamar tapasztalni fogja a hirtelen pusztulást, amelyből ki nem menekülhet. Sokan folytatják gondtalan, önző életüket mindaddig, amíg annyira megundorodnak az élettől, hogy öngyilkosságra vetemednek. Tánc, tivornya, italozás, dohányzás, állati szenvedélyek kielégítése – s majd, mint ökrök vitetnek a vágóhídra. Sátán minden művészetét és csábítását latba veti, hogy az emberek vakon meneteljenek mindaddig, amíg az Úr felkel, hogy megbüntesse a Föld lakóit gonosztetteikért, amikor a föld felmutatja a kiontott vért, és nem takarja el többé a megölteket. Az egész világ mintha a halálba menetelne.

Ezekben a városokban élő férfiak és nők mind gyorsabban és mindjobban belevetik magukat üzleti vállalkozásaikba. Vadul neki-látnak olyan épületek emeléséhez, melyeknek tornyai az eget érik. Gondolataikat cselszövések és nagyravágyó tervek foglalkoztatják.

Parancsot kaptam, hogy üzenetet hirdessek. A törvényszegéssel, bűnökkel telt városok, amelyek szertelenül bűnösök, földrengések, tüzek és árvizek következtében fognak elpusztulni. Az egész világot figyelmezteti Isten, hogy él, és tekintélyének érvényt szerez. Láthatatlan eszközei okozzák a pusztítást, a rombolást és a halált. Az összes felhalmozott vagyont semmiséggé válik.

Szerencsétlenségek, bajok jönnek – szörnyű és váratlan csapások, egymást érve. Ha az emberek hallgatnának a figyelmeztetésekre, amelyeket Isten adott, és ha az egyházak bünbánatot tartanának, akkor talán más városok is megkíméltetnének egy időre. De ha az egyházak az embereket ugyanúgy megcsalják, ahogy eddig is, hamisságot tárva

eljük és nem tisztelve Isten törvényét, akkor Isten nem hárítja el az őket érő csapásokat – azért, hogy felébredjenek.

Az Úr nem hirtelen veti el az összes törvényszegőt, nem pusztít el egy egész nemzetet; de megbüntet olyan nagyvárosokat és helyeket, ahol az emberek átadták magukat Sátánnak. A nagyvárosokra szigorú ítélet vár, de néhányan még elszakadnak az ellenség megtévesztéseitől, megbánják bűneiket és megtérnek, miközben a tömegek haragot gyűjtenek maguk ellen, a harag ama nagy napjára.

Ébresszések a népet

1906. április 16-án, Loma Lindán rendkívüli látvány vonult el előttem. Éjszakai látomásban magaslaton álltam, ahonnan láthattam, hogy a házak úgy ingadoznak, mint a nádszál a szélben. Nagy és kis épületek omlottak össze. Szórakozóhelyek, színházak, szállodák s a gazdagok házai rázkódtak és dőltek össze. Sok emberélet esett áldozatul, a levegőt a sérültek és a rémültek kiáltásai töltötték be.

Isten pusztító angyalai munkálkodtak. Egyetlen érintésükre nagy épületek váltak romhalmazzá, amelyekről az emberek azt hitték, hogy minden veszéllyel szembenézhetnek. Sehol semmiféle biztonság nem volt. Magamat nem éreztem semmilyen veszélyben, de a jelenet, amely elvonult előttem, olyan félelmetes volt, hogy leírására nem találok szavakat. Úgy látszott, hogy Isten türelme elfogyott, és az ítélet napja elérkezett.

A mellettem álló angyal elmagyarázta nekem, hogy csak kevés embernek van fogalma a világunkat napjainkban uralkodó gonosz-ságról: különösen a nagyvárosokban. Kijelentette, hogy az Úr időt szabott, amikor haragjában meglátogatja a törvényszegőket, mert törvényét állandóan áthágták.

Az előttem elvonuló látvány rettenetes volt; reám azonban legelőn-kebben az ezzel kapcsolatos felvilágosítás hatott. A mellettem álló angyal kijelentette, hogy Isten legfelsőbb kormányzatát, törvényének szentségét ki kell nyilatkoztatnunk azok előtt, akik szüntelenül megtagadják a királyok Királyának az engedelmességét. Akik amellet döntenek, hogy hűtlenek maradnak, azokat kegyelméből ítéletekkel sújtja, azért, hogy ha lehetséges bűnösségük tudatára ébredjenek.

Mindenütt vannak férfiak, akiknek a tényleges lelkeszi szolgálatban kellene tevékenykedniük, hogy az elbukott világhoz az utolsó intő

üzenetet eljuttassák. Azt a munkát, amelynek már régóta folyója kel-
lene, nevezetesen, hogy lelkeket nyerjünk Krisztusnak, nem végeztük.
Az istentelen városok lakóit, akikre a szerencsétlenségek hamarosan
részakadnak, kegyetlenül elhanyagoltuk. Közel az idő, amikor a nagy-
városok elsöpörtetnek, s mindegyiket figyelmeztetnünk kell a közelgő
ítéletre. Azonban e mű végzése érdekében ki teljesít olyan teljes szívű
szolgálatot, amilyent Isten elvár?

Ó, bárcsak Isten népe tudatában volna annak, hogy városok ezrei
pusztulnak el a közeljövőben, amelyek most majdnem teljesen bál-
ványimádásba merültek.

Dolgozzunk gyorsabban

Míg gondolkodom a városokban uralkodó állapotok felett, ame-
lyek annyira szembeszökően Sátán hatalma alatt állnak, felteszem
magamnak a kérdést: Mi lesz a vége mindennek? Sok nagyvárosban
a gonoszság növekszik. Bűnözés, gonoszság mindenfelé. A bálvány-
imádás új fajtái férkőznek a társadalom soraiba. Minden nemzet
fiai új dolgok feltalálásán gondolkoznak. Mindenütt gyorsítják az
eljárásokat, a fogalmakat pedig összezavarják. Bizony e Föld városai
Szodomához és Gomorához válnak hasonlókká.

Mint népnek a városokban a munkát meg kell gyorsítanunk,
amely eddig munkások és anyagiak, valamint odaadó lelkület hiányá-
ban akadályba ütközött. Napjainkban Isten népének szívét teljesen
Felé kell irányítani, mert „mindeneknek vége elközelgett“.

Alázzák meg szívüket, figyelmezzenek az Úr akaratára, és komo-
lyan munkálkodjanak, hogy figyelmeztessék a nagyvárosokat a közel-
gő végzetükre.

Második missziószombat, 2017. augusztus 5.

„NE FÉLJ, FÉRGECSKE, JÁKÓB”

Az adventmozgalom legnagyobb eseményei még előttünk állnak.
Az üzenet dicsőségének be kell ragyognia a földet. Csodálatos gon-
dolat! Ennek a gondolatnak minden hívőt lelkesítenie kellene. De
ebben a gondolatban egy veszély is rejlik a számunkra. Talán a lelkünk

mélyén olyan időt remélünk, amikor majd minden ember szépet és jót mond rólunk; amikor mindenki csodálni fogja az egyházszervezetünket; amikor majd úgy beszélnek rólunk, mint a nagy mozgalom nagy embereiről. Ha valaha is eljön ez a nap, akkor mi, és az üzenetünk is, bukásra van ítélve. Már más mozgalmak is elindultak ezen az úton, amely azonban lelki bukással végződött. A büszkeség és a dicsőség elrabolta tőlük azt, ami miatt kezdetben nagyok voltak.

Milyen kifinomult a büszkeség bűne! Jól elfér mind a lelkész, mind a hívő szívében. A büszkeség a legrosszabb bűn, mert a bűn forrása. Lucifert arra ihlette, hogy megkívánja Isten trónját. Végül azonban hely nélkül maradt a mennyben. Isten Fia az életét adta azért, hogy megmentsen minket a büszkeség bűnétől. Az alázatosság (szelídség) ezzel ellentétben a legnagyobb erény, mert az alázatosságot Istentől kaptuk!

Az Úr szolgálólánya egyszer régen azt tanácsolta a lelképásztornoknak, hogy alázatosságban éljenek az Úr színe előtt. „Nincsenek köztünk nagy emberek”, írta, „mindenki az legyen, aki. Legyetek kis emberek, akik nagy dolgokról beszélnek”.

Nem könnyű kicsinek lenni. Titokban mindenki nagy valaki szeretne lenni. A lelki eredményességünk azonban a mi alázatosságunkban rejlik. A megvetett babiloni rabokhoz így szólt az Úr: „Ne félj, férgecske Jákób, maroknyi Izráel, én megsegítlek... Íme, én teszek éles, új cséplőhengerré, amelynek két éle van; hegyeket csépelj és zúzz össze” (Ésa 41, 14-15).

Micsoda ellentét! Férgecske és cséplőgé! Itt két munkamódszerről van szó, a testi és a lelki módszerről.

Az emberi természet nem kedveli a „férgecske” képét. Sok újabb fordításban ezt a kifejezést el is hagyták. Hát igen, a férgecske gondolata nem igazán tetszik az embernek.

Az Úr is „féreggé” lett („féreg vagyok s nem férfiú” – Zsolt 22,7), hogy megmentsen bennünket. Valaki jól mondta: „Isten a féreggel is tud hegyet pusztítani, ha a féreg nem áll ellent, vagy nem kezd el önmagában bízni”.

Isten hétköznapi embereket használ fel

Mivel Izrael hajlamos volt arra, hogy eldicsekedje: „Az én kezem szerzett szabadulást nékem!”, az Úr azt mondta Gedeonnak, hogy csökkentse a katonák számát. Gedeon talán kétségbeesett, amikor

mindössze csak 300 katonája maradt. Ezek azonban olyan emberek voltak, akikben szemernyi önhittség sem volt. Ők nem betanított katonák voltak. Maga Gedeon is földművelő volt. Semmilyen kitüntetésekkel sem rendelkezett. Ő és az emberei a hit emberei voltak, akik nem a test erejében bíztak. Készek voltak kockáztatni az életüket, amikor az összetört korszokkal könnyű célpontként álltak az ellenség előtt.

Csodálkozva szemléljük ezt az egyszerű harctechnikát. Gedeon katonái nem voltak harcra kiképzett emberek, és a szokásos hadi felszereléssel sem rendelkeztek.

A kosszarvából készült kürtök, a kiáltások, a törött korszók és a fáklyák nevenségesnek tünnek. Isten azonban győzni vitte őket oda. Nagy meglepéssel olvassuk Gedeon csapatának a győzelméről szóló jelentést; ám ha megvizsgáljuk önmagunkat, kétségbe vonjuk, hogy ma is lehetséges lenne ilyen technikával győzelmet aratni. Mi a véleményünk az összetört korszokról és a fáklyákról? Készek vagyunk-e összetörni, csak hogy Isten világossága fényesebben ragyoghasson, vagy azt gondoljuk, hogy fel kell fegyverkeznünk filozófiával, pszichológiával és hasonló dolgokkal, hogy ne tartsanak minket férgeknek?

Pál apostol Korinthusban nem a beszédtehetségét és a világi bölcsességét villogtatta. Az értelmes korinthusiak számára a beszéde túl gyenge volt, ő azonban mégis megalapította ott a gyülekezetet.

Amikor gyülekezeti vezetőként beszélt magáról, akkor ezt mondta: „Mert úgy vélem, hogy az Isten minket, az apostolokat, utolsókul állított, mintegy halálra szántakul: mert látványossága lettünk a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek” (1Kor. 4, 9).

Moffat így fordítja ezt a kijelentést: „Mert Isten, úgy tűnik, minket, apostolokat utolsókká tett, mint az arénában levő, halálra ítélt gladiátorokat!”

Krisztusért ezek a vezetők bolondokká lettek. „Mi bolondok a Krisztusért, ti pedig bölcsék a Krisztusban; mi erőtlenek, ti pedig erősek; ti dicsőségesek, mi pedig gyalázatosak. Mindezidáig éhezünk is, szomjúhozunk is, mezítelenkedünk is, bántalmaztatunk is, bujdosunk is, fáradozunk is, tulajdon kezünkkel munkálkodván... szinte a világ szemetjévé lettünk, mindenknek söpredékévé egész mostanig” (10-13. terjedő versek). Micsoda különbség van köztük és köztünk!

Azonban ezek az emberek megváltoztatták az akkori világot. S ez egyetlen nemzedék alatt sikerült nekik! Nem vonzotta őket a népszerűség, a presztízs. Alázatos emberek voltak, annyira alázatosak, hogy Isten nagy emberekké tehetek őket. Saul is nagy volt, amikor a saját szemében kicsi volt. De a szíve elbizakodott, beképzelt lett, s emiatt elvesztette Isten országát.

Az emberi bölcsességgel ellentétben: Isten útja az alázatosság, s ezen az úton olyan messzire mehetünk, amilyen messzire csak akarunk. „A kereszt szegénye” ma is éppen akkora, mint Pál apostol idejében. De csak ha Krisztus halálát viseljük magunkon, fogja igazán meglátni a világ, hogy felragyogott bennünk az Igazság Napja.

Egy apuka templomablakokat mutogatott a kisfiának, amelyeknek az üvegén igazi remekművek voltak láthatók. Az apuka feltette a fiának a kérdést: „Mondd, fiam, melyik ablaküvegen láthatók a szentek?”

„Ó, apa, hát tudom én, a szentek azok, akiken keresztülhatol a fény!”

Nem kell száz évig halottnak lennünk ahhoz, hogy szenté váljunk. Csak annyira halottnak kell lennünk testben a vágyainknak, a világi bölcseliteinknek, hogy az isteni világosság áthatolhasson rajtunk.

Ha eljön az ideje annak, hogy nagyobb erővel hirdessük az üzenetet, „Isten az Ő alázatos eszközei révén fog munkálkodni, vezetve azoknak a gondolatait, akik a szolgálatnak szentelik magukat... Szent buzgóság fogja ihletni a hit és az ima embereit, hogy menjenek és hirdessék Isten Szavát, amelyet Tőle kaptak... Az emberek ezrei, akik még ilyen szavakat sohasem hallottak, fogják most meghallgatni. (EGW)

„A hangos kiáltás idején az egyház – Urának gondviselő támogatásával – az üdvösség ismeretét olyan bőségesen, hatalmasan terjeszti majd, hogy minden városba eljuttatja a világosságot. A föld megtelik az üdvösség ismeretével. Isten Lelkének megújító, felüdítő ereje sikerrel koronázza majd meg Isten szolgálóinak munkáját, s a korunknak szóló igazság világossága láthatóan felragyog mindenfelé.” (EGW)

Adja Isten, hogy ez a nap minél előbb eljőjön!

ÍGY TETT JÉZUS

Jézus a következő missziós módszereket alkalmazta:

1. KérjeteK valamilyen szívességet

A barátokkal és az ismerősökkel való vallási beszélgetésben mindig az első lépés a legnehezebb. Jézus a samáriabeli asszonnyal úgy kezdte el a beszélgetést, hogy szívességet kért tőle: „Adj nékem innom”. Általában így közelített azokhoz az emberekhez, akiken segíteni akart. Biztos volt abban, hogy így megnyeri a figyelmüket, és a választ is megkapja.

Ha csak azért fordultok valakihez, mert tudjátok, hogy neki szüksége van arra, amivel ti rendelkeztek, nem lesztek hatással az akaratára, se nem fogjátok lánggra lobbantani benne a lelkesedést, se felkelteni benne az érdeklődést. De ha szívességet kértek tőle, akkor eljuttok a várt eredményhez.

Az egyik amerikai gyülekezetben, az egyik testvérnőnek a férje katolikus vallású volt, akihez nagyon nehezen lehetett hozzáférközni. Egyszer kiválasztottunk egy helyet a missziós sátor számára, és megkértük, hogy segítsen nekünk, miközben a legnagyobb felelősségeket bíztuk rá. Később bevallotta: „Amikor a legnehezebb volt a kötelet húznom, és a legjobban leizzadtam, akkor döntöttem el, hogy adventista hívó leszek”.

Az emberi természet alaptörvénye, hogy – amikor valakitől szívességet kérünk – ezzel közvetlenül megdicséjünk, az adósává válunk, amellyel sokkal inkább felkeltjük az irántunk és a mi dolgaink iránt való érdeklődésüket, mintha ők lennének a mi adósaink.

Jézus először is szívességet kért az asszonytól. Nem kezdett el vele vitázni a szombatról, a halottak állapotáról, a tisztátalan állatokról, stb.. Legelőször is igyekezett megnyerni a samáriabeli asszony bizalmát, azzal, hogy szívességet kért tőle. Ez volt a fontosabb dolgok felé vezető út.

2. Tartsátok szem előtt mások érdekeit

Az a fiatal, aki lelkeket akar megnyerni, aki a hitét igyekszik másokkal megosztani, annak teljesen meg kell feledkeznie önmagá-

ról, és másokra, meg mások érdekeire kell gondolnia. Sok fiatal már ismeri ezt a titkot, ezért is kedvelik őket a társaik. Ha megtagadjuk önmagunkat és azzal az őszinte vággyal közeledünk másokhoz, hogy részt vegyünk az érdeklődéseikben, akkor jó úton vagyunk, hogy hatással legyünk rájuk, és megnyerjük őket Krisztus számára. Igaz, hogy senki nem szereti, ha belenéznek a belső világába, másfelől azonban az ember igenis vágyik arra, hogy valakinek megnyissa a szívét, valakinek, akiben teljesen megbízik, és aki érdeklődést tanúsít iránta. Ne csüggedjetez hát, ha az emberek falat emelnek elétek.

Amikor a samáriabeli asszony felemlítette a zsidók és a samáriaiak közti örök haragot, csakhogy Jézust eltérítse az ötlettől, Ő visszavezette az asszonyt a saját elképzeléséhez, beszélve neki egy sokkal fontosabb dologról, mint amelyet az asszony hozott fel.

Ekképpen ösztönözzük mi is a barátainkat arra, hogy a lényegesebb dolgokról gondolkodjanak.

3. Tanúsítások bizalmat

Talán nehéz, de ha őszintén akarjuk, minden emberben találunk valami bizalomkeltő dolgot. Ha arra szeretnénk befolyásolni az embereket, hogy Isten mellett döntsenek, akkor bármilyenek is, gondolnunk kell rájuk. Ne beszéljetez nekik a jellemük rossz oldalairól, hanem sokkal inkább arról, mennyire jobbak lehetnek Krisztusban.

E. Stenley mondta: „Ha megfedditez az embereket, akkor lecsügszitek a fejük; ha bíztok bennük, akkor felvidulnak”. Bízzatez az embertársaitokban, hogy megnyerhessétez a bizalmukat.

4. Kerüljetez a hitpontok körüli vitátek

Bizonyítgatással nem lehet lelkeket nyerni. A hallgatók gyakran azt szeretnének, ha elveszíténék a beszédfonalat. A samáriabeli asszony is megpróbálta, amikor kijelentette: „Avagy nagyobb vagy-e te a mi atyánknál, Jákobnál?” Jézus élénk vitát indíthatott volna ezzel kapcsolatban, melyben, szavakkal, őt meg is dönthette volna, de Jézus elállt ettől, mert különben elvesztett volna egy lelket. Az emberek ma is tesznek összehasonlításokat. Például azt mondják: „Gondoljátok, hogy a hívők kis csoportjaként nektez van igazatez és nem a nagy gyülekezeteknek meg a teológiai képzettségű lelkipásztoroknak”.

Semmiképpen se vitatkozzunk a hitpontokról, mert ha meg is nyerjük a vitát, de az adott lelkeket el fogjuk veszíteni.

Van azonban egy pillanat, amikor állást kell foglalni a kérdéseket illetően, és megvitatni fontos bibliai igazságokat. Az egyén, akivel dolgozunk, gyakran fog siettetni minket és fölemlít majd olyan kérdéseket, amelyek feldolgozására még nincs felkészülve. Tegyük meg minden tőlünk telhetőt azért, hogy felkészítsük a lelket, még mielőtt szembenézne e nehezen érthető igazságokkal; a legjobb módja pedig, ha a szívére kötjük, hogy őszintén keresse a Megváltót. Isten Szavát valóban csak kevesen értik, ezért nagyon elcsüggesztené őket az, ha mindjárt az elején eléjük tárnánk azokat az elvárásokat, amelyeket meg sem értettek.

El kell őket vezetnünk Krisztushoz úgy, hogy felébredtjük bennük az érzést az Üdvözítő végtelen szeretete iránt, aki életét adta az emberek üdvösségéért. Segítenünk kell nekik abban, hogy elhíessék, hogy a bűneik megbocsátottak. Csak ezután tudjuk nekik bemutatni Isten tervét a jövő életükre vonatkozólag, amelyet az Úrnak szenteltek.

Ahogy meg is állapítottuk már, Jézus nem várt külön alkalmakra, se más, dramatikus pillanatokra, hogy majd akkor beszéljen az embereknek az Ő hitéről. Egyszerűen használta a mindennapi élet körülményeit. Fáradt volt, leült hát pihenni; s akkor jött egy asszony, Jézus szívességet kért tőle, így kezdtek el beszélgetni.

Naponta kínálkoznak a számunkra ilyen lehetőségek. Értsük már meg, hogy Krisztus módszereit nem lehet tökéletesíteni. Jobban bele kellene mélyednünk a tanulmányozásukba, hogy képesítést nyerjünk és alkalmazni tudjuk az Ő módszereit a lelkekért végzendő munkánkban.

5. Tanításátok az embereket imádkozni

Mindenki életében jelen van a bűn problémája. A mi feladatunk elvezetni az embertársainkat odáig, hogy belássák, hogy szükséges beismerni a bűneinket és bűnbocsánatot kérni; ekkor tud a Szentlélek munkálkodni bennük.

Nézzétek csak, milyen természetes és kedves módon jutott el Krisztus a samáriai asszonynál e probléma velejéhez. „Menj el, hívd a férjedet”. Ez az egyszerű utasítás indította arra, hogy beismerje a helyzetét: „Nincs férjem”. Megvallotta Jézusnak, hogy hibázott. De

számunkra, akik halandók vagyunk, az esetek legnagyobb részében, nem egy szerencsés dolog meghallgatni, ahogy mások megvallják nekünk a bűneiket. A feladatunk az, hogy az emberek gondolatait Istenre irányítsuk, mert csak egyedül Ő bocsáthatja meg a bűnöket és adhat üdvösséget. Legyünk hát szelídek és kedvesek.

Valakit arra ösztönöznünk, hogy térdre ereszkedjen és elmondja Istennek az Ő harcát és szükségleteit, gyümölcsöző lesz. A lelket, akivel dolgozunk, tanítsuk meg az egyszerű imádkozásra. Gyakran meg kell engednünk, hogy először ő imádkozzon. Azután a mi imánk is legyen ugyanolyan egyszerű; ne feledjük el megkérni Istent, hogy hallgassa meg az imát, amely éppen most emelkedett az Ő trónja felé.

Néhány évvel ezelőtt egy adventista fiatalember kapcsolatba tudott kerülni egy politikussal. A királyság nagy részében ez a királyi családból származó ember uralkodott. Véletlenül kapcsolatba került a testvérünkkel, és az embere, fellelkesezve hívta meg a testvérünket a fogadóirodájába, hogy tanulmányozza vele a Bibliát. A megbeszélés napján a testvérünk félénken közeledett a pazar kastély felé. A királyi vendéglátó azonban nagyon kedvesen fogadta őt, és a látogatás ideje alatt minden mást félretett.

Az államfő, aki semmit sem tudott a vallásról, olyan volt a testvérünk kezében, mint egy gyermek; s miközben felajánlotta neki, hogy a beszélgetést kezdje egy imával, az ember megjegyezte: „És hogy kell imádkozni?”. Mindketten letérdeltek, és a testvérünk megtanította ezt az államfőt az egyszerű imádkozásra. Bizonyos idő múlva az ember pozitívan foglalt állást az igazság mellett, és ez az ő népe áldására lett.

Testvéreim, ti is megtehetitek, gyakrabban, mint gondolnátok, hogy elvezetitek embertársaitokat ugyanilyen egyszerű imádkozáshoz. Nemsokára ti is próbáljátok meg.

Kérjétek ti is valamilyen szívességet attól, akit meg szeretnétek nyerni; tartsátok szem előtt az érdekeiket; tanúsítsatok iránta bizalmat; kerüljétek a hitpontok körüli vitákat; tanítsátok őt meg imádkozni.

Így tett Jézus – ez a módszer nálatok is eredményes lesz.

— IV. negyedév —

Első missziósombat, 2017. október 7.

A GYÜLEKEZET ÉS A MISSZIÓ MEGSZERVEZÉSÉNEK BIBLIAI ALAPJAI

Mát 28,18-20

Bevezető: A Márk 16,15-ben elolvasta Jézus utasítását, hogy el kell mennünk széles e világra és hirdetni az evangéliumot. Mivel őszintén engedelmeskedni akart Krisztus parancsának, összeszedett több ezer dollárt és bejárt 143 különböző országot, hirdetve az evangéliumot. Ő mégis tévesen értelmezte, mit vár el tőle az Úr. Amikor megérkezett egy-egy ország repülőterére, azonnal bement a városba, kiállt a város legnagyobb piacára, egy órán át Igét hirdetett, majd tovább utazott.

Egy éves utazása végén, miután bejárt minden országot, amelybe vízumot kaphatott, az ember hazautazott és így szólt: „Most, amikor megtettem azt, amit az Úr elvárt tőlem, visszatérhetek a tanítói álláshoz és másoknak is elmondhatom, amit tettem”.

A szegény ember sajnos becsapódott. Nem értette meg Krisztus nagy parancsának a bibliai megbízatását, üzenetét, modelljét és módszereit, amelyeket a Máté 28,18-20-ban találunk feljegyezve.

„Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: „és imé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”.

I. Evangéliumhirdetési és gyülekezetalapítási megbízatás

A. Isten elhívta Ábrahámot és szövetséget kötött vele (1Móz 12,1-4) megígérve neki, hogy meg fogja áldani őt és az utódait.

B. Jézus, a Máté 28,18-20-ban aláhúzta a tanítványok megbízatását, kihangsúlyozva, hogy nem csak a zsidók között kell dolgozniuk, hanem minden népekhez el kell menniük. Az eredeti nyelven a „minden népek” kifejezésre a „Ta ethne”, azaz minden ember szót használja.

1. Jézus elvárja, hogy az emberek minden csoportjának hirdessük az evangéliumot.
2. Az emberek minden csoportjának kell, hogy legyen gyülekezete.

Például: A felmérések szerint napjainkban a világon az embereknek 17500 csoportja létezik. Az emberek csoportjait a törzsek, a nyelvcsoportok, az érdekcsoportok, a kasztok és az osztályok jelentik, akik egyedinek tartják magukat. E csoportok közül úgy 5000 még nem hallott Krisztusról. Sok ilyen csoport van például Nigériában, ahova még senkinek nem sikerült eredményesen bejutnia az evangélium üzenetével.

Szükséges, hogy az emberek csoportjait, akik már korábban halották ugyan az evangéliumot, ismételten evangelizáljuk, mert visszatértek korábbi útjaikra.

C. Az ApCsel 1,8 elmondja nekünk, hogy az erőforrás ahhoz, hogy Krisztus tanúi lehessünk, a Szentlélek személyében található.

D. A Máté 9,36-38-ban, amikor Jézus látta a pásztor nélkül való juhokat, megbízott minket, hogy imádkozzunk, és ezt mondta: „Az aratni való sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába”.

1. Az Atya missziós Atya, Krisztus missziós Krisztus, a Szentlélek meg missziós Lélek!
2. Az Úr elvárja tőlünk, hogy bekapcsolódva a munkába, elvezett lelkeket vezessünk Hozzá. Tehát ne a gyülekezeti tagok minden gondjának megoldásával foglalkozzunk.
3. Az Úr azt mondja, hogy kérjük az aratás Urát, hogy küldjön még munkásokat. Isten az, aki meggyőzi, vezet, irányítja és meghívja az evangélistákat, a pásztorokat, a tanítókat és a munkásokat a maga mezejére.

E. A János 15,16-ban Jézus így szól: „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjeteK és gyümölcSöt teremjeteK, és a ti gyümölcSötök megmaradjon; hogy akármit kérteK az Atyától az én nevemben, megadja nékteK”.

1. Krisztus meghív embereket az evangéliumhirdetés, a misszió és a gyülekezetalapítás munkájába. A feladat jobb elvégzéséhez lelki ajándékokat is kapnak Tőle.
2. Nem lehet mindenki eredményes a gyülekezetalapításban és a misszióban. Az Úrnak kell vezetnie benneteket a munkában.
3. Arra vagyunk hivatottak, hogy prédikáljunk, tanítsunk és gyümölcSöt teremjünk.

Példa: Egy misszionárius 30 évig dolgozott Afrikában és ez alatt az idő alatt 20 lelket tudott megkeresztelni. Amikor hazament, a misszióállomást bezárták, mert senki sem volt, aki folytatta volna a munkáját. Sok évvel később, a törzsfőnök rátalált egy traktatusra, amelyet a misszionárius hagyott ott. Miután elolvasta, a Szentlélek meggyőzte őt arról, hogy keresztény legyen. Másnap reggel elbeszélte a törzstagoknak, hogy mit döntött. Sokan vitatkozni kezdtek vele, és azt mondták, hogy valamilyen démon szedte őt rá arra, hogy ilyen értelmetlen döntést hozzon, de ő kitartott azon döntése mellett, hogy kövesse az Urát és Megváltóját.

Ebben a faluban ma létezik egy kis gyülekezet, amelyet a törzsfőnök vezet. Habár a misszionárius nem érte meg, hogy meglássa munkájának gyümölcSét, a harminc évvel korábban elvetett mag nem volt hiába elvetve. Jézus mondta: „Ti nem azt mondjátok-e, hogy még négy hónap és eljő az aratás? Ímé, mondom nékteK: EmeljéteK fel szeméteKet, és lássátok meg a tájékokat, hogy már fehérek az aratásra. És aki arat, jutalmat nyer, és az örök életre gyümölcSöt gyűjt; hogy mind a vető, mind az arató együtt örvendezzen; Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető, más az arató. Én annak az aratására küldtelek titeket, amit nem ti munkáltatok; mások munkálták, és ti a mások munkájába állottatok.”

F. Az átfogó evangéliumhirdetés isteni megbízatása az ő teremtményeiben található (minden emberi lény felelős a Vele való közösségért, a dicsőségadásért, az Ő akaratának teljesítéséért és az Ő megismeréséért” (1Kor 1,9).

G. Az átfogó evangéliumhirdetés isteni megbízatása az Ő jellemében található (az Ő szeretete, közössége, tekintélye, igazsága, szentsége, őszintesége, együttérzése, kegyelme és kitartása. Nem akarja, hogy bárki elveszen, hanem hogy megtérésre jusson.” (2Pét 3,8-9).

H. Az átfogó evangéliumhirdetés isteni megbízatása az Ő ígéréteiben található (Ábrahámmal kötött szövetsége – „Mert Istennek valamennyi ígérete Ő benne lett igenné és ő benne lett Ámenné az Isten dicsőségére mi általunk” (2Kor 1,20).

I. Az átfogó evangéliumhirdetés isteni megbízatása Krisztusban található (Ján 3,16).

J. Az átfogó evangéliumhirdetés isteni megbízatása az Ő Szentlelkében található. „És az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében” (Ján 16,8).

K. Az átfogó evangéliumhirdetés isteni megbízatása az Ő testében található, az egyház azt a parancsot kapta, hogy hirdesse az evangéliumot egészen Krisztus eljöveteléig.

II. Az átfogó evangéliumhirdetés, misszió és gyülekezetalapítás üzenete

A. Az evangéliumhirdetést a következőképpen definiálták: „Evangéliumot hirdetni azt jelenti, hirdetni azt az örömmüzenetet, hogy Jézus Krisztus meghalt a bűneinkért és hogy feltámadt a halottakból, az Írások szerint, és most uralkodó Úrként felkínálja mindenkinek a bűnök bocsánatát meg a Szentlélek ajándékát mindenkinek, aki megbánta a bűneit és hisz”.

B. Az evangéliumnak egyetlen üzenete van, amelyet kultúra szerint megfelelő módon tudunk közölni.

Példa – Az apostolok az evangélium üzenetét szintén különféle módon fejezték ki:

1. Áldozati bárányról szóló üzenet – Krisztus vérének a kiontása.
2. Messiási üzenet – az Úr és az Isten megígért Messiásának az érkezése.
3. Az új jogi rendszer – a Bíró, aki bejelenti, hogy a bűnösöknek megbocsátott és megigazította őket.
4. Személyes Atya – aki megbékélteti önmagával a népét és visszafogadja a családba.
5. Megmentő – aki azért jön, hogy megmentse a tehetetleneket.
6. Pásztor – aki megkeresi az eltévedt juhót.

7. Szántóvető – aki kiment a földre elvetni a magot.
8. Halász – „Ő pedig monda nékik: Vessétek a hálót a hajónak jobb oldala felől, és találtok. Oda veték azért, és kivonni már nem bírták azt a halaknak sokasága miatt” Ján 21,6.
9. Az elveszett drahmát kereső asszony – szent sürgősséggel keresi az elveszetteket!

C. Az evangéliumon nem kell változtatni, az előterjesztésének a formája azonban különbözhet, hogy a hallgatóság szükségleteinek megfelelő legyen.

III. Az evangéliumhirdetés, a küldetés és a gyülekezetalapítás modellje

A. A modell egy példa, amelyet utánoznunk, vagy minta, amelyet követnünk kell.

Az evangéliumhirdetés, a küldetés és a gyülekezetalapítás modellje Krisztus.

a. Azonosítás – Krisztus lejött a Földre és emberré lett. Ideiglenesen letette az isteni jogait és 100%-ban emberré lett, miközben 100%-ban megtartotta istenségét.

„Hanem önmagát megüresíté, szolgai formát vévén föl, embe- rekhez hasonlóvá lévén; És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálíg, még pedig a keresztfának haláláig” (Fil 2,7-8).

B. Nyelv – Jézus megtanult a nép nyelvén beszélni (Ján 1,14).

C. Kultúra – Az evangélium hirdetésében Krisztus a kultúra oldalát is megtanulta. A halászokat az Ő saját életével, asszociációival, tanításaival, az emberi problémákkal való találkozásai alkalmával tanította.

D. Motiválás – Krisztus megtanulta, hogy mi motiválja az embereket: „És monda nékik: Kövessetek engem, és azt művelem, hogy embereket halásszatok” (Máté 4,19). Örök dolgokkal motiválta őket.

E. Katonáság – Kész volt elviselni az ellenzést és elutasítást – Krisztus rájött, hogy nem fogja mindenki elfogadni az üzenetét.

F. Tanítványság – Krisztus maga mellé állította a Tizenkettőt, akiket majd kiküld, hogy hirdessék az evangéliumot (Márk 3,14).

G. Igehirdetés – Krisztus megmutatta a tanítványainak, hogyan kell beszélni, evangéliumot hirdetni egyszerűen, világosan és bátran.

H. Tanítás – Jézus kimagasló Úr és Tanító volt... „amelyben van a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve” (Kol 2,3).

I. Misszionárius – „Ne nézze kiki a maga hasznát, hanem mindenki a másokét is. Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is...” (Fil 2,4-5).

J. Proféta – Krisztus kijelentette: „Nem, mondom néktek: sőt inkább, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek” (Lukács 13,5).

K. Pásztor – Krisztus kijelentette: „Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért” (Ján 10,11).

IV. Az evangéliumhirdetés, a küldetés és a gyülekezetalapítás ereje

Az erő jelentése a tekintély, a hitelesség, a hatalom, az energia, a motiváció, a befolyás, az oltalom, a képesítés, a végrehajtás és a közbenjárás. Mindezt a Szentlélektől, a Bibliából és Krisztustól jön.

A. Az evangélista tehetetlen, ha a missziós munkában kizárólag csak a saját erejére támaszkodik (2Kor 3,5-6).

B. A misszionárius a támadások során rendkívül sebezhető, ha nem rendelkezik az istenadta lelki fegyverekkel. „Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem erők az Istennek, erősségek lerontására” (2Kor 10,4). Nekünk a fejedelemségek ellen, a hatalmaságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen van harcunk, meg a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak” (Eféz 6,10-18).

1. A Lélek kardja - Biblia
2. Igazság mellvása – őszinte jellem
3. Az igazság mellvása – Krisztus, nekünk tulajdonított, igazsága
4. Üdvösség sisakja - üdvbizonyosság
5. Lábunkon a békesség evangéliumának készsége - Tanítás
6. A hit pajzsa – oltalom a sátáni támadások ellen
7. A Lélek általi ima – Tudatosság, függőség, remény!

Összefoglalás: Az evangéliumhirdetés a küldetés erejére mutat a következő történet, amely egy olyan emberről szól, aki kilenc titkos társaság tagja volt. Ez az ember az ő hatalmát arra használta, hogy belopakodjon az emberek otthonába, mérget tegyen az ételeikbe, felgyűjtsa a házaikat, kihallgassa a beszélgetéseiket, ugyanis az amulettek segítségével ideiglenesen láthatatlanná tudott válni.

Egyszer a lelkipásztor háza mellett haladt el, de nála voltak az amulettek is. A lelkipásztor megszólította: „Gyere, beszélni akarok

veled”. Az ember megijedt a lelkész hatalmától, mert soha senki sem látta őt, amikor az amulettek nála voltak. Másnap szándékosan ment be a pásztor házába, de az amulettet még erősebbé tette valamilyen por segítségével. A pásztor azonban ismét megszólította: „Gyere, beszéllek neked Jézus Krisztus erejéről, amely megbocsáthatja a bűneidet”. A lelkipásztor az Isten hatalma által látta ezt az embert.

Két hónappal később ez az ember, a Szentlélek hatása alatt, amely meggyőzte őt a bűnösségéről, elment a lelkipásztor otthonába. A pásztor elmondta neki, hogy csak úgy szabadulhat meg a régi életmódjától, ha elhozza az összes amuletteket, bálványokat és a titkos társaságok kegytárgyait, és azokat ott, nyilvánosan felgyújtják. Az ember tétovázott, de aztán csak beleegyezett. Ez a gonosz ember még ezen a napon átadta a szívét Jézus Krisztusnak.

Az emberek nemsokára megpróbálták megölni ezt az embert, de nem sikerült nekik. Elrabolták a gyerekeit és megpróbálták megmérgezni őket. Voltak, akik fel akarták gyújtani a házát, el akarták lopni a bizalmas papírjait, de nem sikerült nekik. Egyszer, mialatt az autójával a város felé tartott, egy tehergépkocsik akart behajtani, de Isten egy forgószél segítségével felkapta az autóját majd leengedte a kamion mögött. Időközben a kamion vezetője elvesztette uralmát a kormány felett és az árokba borulva szerencsétlenül járt. Miután megtért, Isten többször is megmentette ennek az embernek az életét.

Ez a gonosz ember, aki megtért, most Krisztust hirdeti, evangéliumi filmeket mutat be és százával vezeti az embereket Krisztushoz.

Második missziószombat, 2017. november 4.

AZ IGAZI TANÍTVÁNY

Máté 28,18-20

Te tanítvány vagy?

„Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nek-

tek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!“ (Máté 28,18-20).

Jézus megparancsolta...

a. Menjetek és tanítsátok meg a népeket

b. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek

I. A TANÍTVÁNY SZÓ JELENTÉSE

A tanítvány szó görög nyelvű megfelelője a „mathetes”. A szó különféle alakjait 289 helyen találjuk meg a Bibliában. Régen a „mathetes” szó próbaidős személyt, azaz valamely tanítóhoz vagy mozgalmhoz tartozó diákot jelölt.

Az Új Testamentumban ezt a szót valamely tanítóval való teljes tanítványsági kapcsolat jelölésére használják. Az ókori Görögországban ez egy tanítóhoz való kötődést jelentett, valamilyen elméleti és gyakorlati tudás megszerzése végett, például kovácsmesterség, valamilyen művészet, stb.. Ez nagyon népszerű volt a filozófiai iskolákban. Például Platón Szókratész tanítványa volt. Ez egyben életmód-változtatást, újfajta gondolkodásmódot jelentett.

Sokszor még az öltözködési mód is elárulta, hogy melyik filozófiai iskolához tartozott valaki.

Tanítvány. A görög „manthano” ige azt jelenti: tanítani, tájékoztatni, bővíteni a tudást és ismeretet. A „mathetes”, azaz tanítvány szóból származik és arra a személyre vonatkozik, aki valakinek a tanítását követi; meg a „matheteuo” szóból, ami azt jelenti: követni a szabályokat, valaki utasításait, a tanítványa lenni; azaz tanulóvá válni, tanulni.

II. A TANÍTVÁNYSÁG CÉLJA

A. Olyan lenni, mint Krisztus

Lukács 6,40.

„Nem feljebb való a tanítvány az ő mesterénél; hanem mikor tökéletes lesz, mindenki olyan lesz, mint a mestere.” (Károly Gáspár)

„A tanítvány nem feljebb való mesterénél; aki pedig teljesen felkészült, az lesz olyan, mint a mestere.” (Új-fordítású Biblia)

„Egyetlen tanítvány sem nagyobb, mint a tanítója. De ha valaki mindent megtanult, akkor ugyanolyan lesz, mint a tanítója.” (Egyszerű fordítás)

B. Krisztus személyének való engedelmesség

Róma 8,29.

„Mert akiket eleve ismert, eleve el is rendelte, hogy azok az ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy ő legyen elsőszülött sok atyafi között.“

„Nagy Tanító, taníts minket ügyes kezeddél;
ne hagyd, hogy a zene, ami bennünk él, elhallgasson!
Nagy Szobrász faragj és csiszolj minket,
ne engedd, hogy elveszsen, és elrejtőzzön,
a Te alakod bennünk van!”

(Horatius Bonar)

C. Krisztus teljességével beteljesedve

Efézus 4,11-13.

„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangyelistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: A szentek tökéletesbbitése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére” (Ef. 3,17-19).

„Hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben; A szeretetben meggyökerezvén és alapot vevén, hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, és megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felül haladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjétek az Istennek egész teljességéig” (Ef. 3,17-19)

„Mert Ő benne lakozik az istenségnek egész teljessége testileg” (Kol 2,9).

D. A fazekas keze által megformálva

Ésaiás 64,7-8.

„Most pedig, Uram, Atyánk vagy Te, mi sár vagyunk és Te a mi alkotónk, és kezéd munkája vagyunk mi mindnyájan. Oh, ne haragudjál Uram felettébb, és ne mindörökké emlékezzél meg álnokságinkról; ímé lásd, kérünk, mindnyájan a Te néped vagyunk.”

Jeremiás 18,1-4

„Az a beszéd, amelyet az Úr beszélt Jeremiásnak, mondván: Kelj fel és menj le a fazekasnak házába, és ott közlöm veled az én beszédeimet! Lemenék azért a fazekas házába, és ímé ő edényt készít vala

a korongon. És elromla az edény, amelyet ő készít vala és amely mint agyag volt a fazekas kezében, és azonnal más edényt készíté belőle, amint a fazekas jobbnak látta megkészíteni.”

II. A TANÍTVÁNYSÁG CÉLJA TEHÁT:

Olyan lenni, mint Krisztus

Engedelmeskedni Krisztus személyének

Beteljesedve Krisztus teljességével

A fazekas keze által megformálva

III. A TANÍTVÁNYSÁG JELLEGZETESSÉGEI

A. Megmaradni Krisztus beszédében

Ján 8,31

„Monda azért Jézus a benne hívő zsidóknak: Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonytal az én tanítványaim vagytok.”

B. Az Ige megtartója

Máté 7,21-27

„Nem minden, aki ezt mondja nékem: Uram! Uram! Megyen be a mennyek országába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nékem ama napon: Uram! Uram! Nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben úztünk-e ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők. Valaki azért hallja én tőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát: És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert a kősziklára építettett. És valaki hallja én tőlem e beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fűvényre építette házát. És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; és összeomlott: és nagy lett annak romlása.”

Jakab 1,22-2,1

„Az igének pedig megtartói legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat. Mert ha valaki hallgatója az igének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, aki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát: Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt. De aki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad amellet, az nem feledékeny hallgató, sőt cselekedet követője

lévén, az boldog lesz az ő cselekedetében. Ha valaki istentiszelőnek látszik köztetek, de nem zabolázza meg nyelvét, sőt megcsalja a maga szívét, annak az istentisztelete hiábavaló. Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és szeplő nélkül megtartani magát e világtól. Atyámfiai ne legyen személyválogatás a ti hitetekben, amely van a dicsőség Urában, a mi Jézus Krisztusunkban.”

Túl sok keresztény kijegyzi a Bibliáját, ám a Bibliájuk sohasem hagy nyomot rajtuk.

Az Ige három szolgálata, amely tükörként szolgál:

I. Megvizsgálás (a 23.-tól 25.-ig terjedő szövegek)

A tükör legfőbb célja, hogy megnézhesétek benne magatokat, hogy rendbe hozzassátok magatokat.

Mialatt Isten Igéjének tükrébe nézünk, úgy látjuk magunkat, amilyenek vagyunk. Jakab megemlíti néhány hibát, amelyet az emberek elkövetnek a tükörbenezés alatt, amikor csak hallgatói az Igének, s nem megtartói is.

1. Csupán vetnek egy pillantást magukra.

Hanyagul olvassák Isten Igéjét, vagy elhanyagolják az igazi igetanulmányozást. Az Ige felületes olvasásával sohasem derül fény a valós szükségleteinkre.

2. Elfelejtik, mit láttak (Isten szentségét és a saját szükségleteiket).

Ha mélyen belenézhetnének a szívükbe, sohasem felejteneék el, hogy mit láttak!

Ésaiás így kiáltott fel: „Jaj nékem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok” (Ésa 6,5)

Péter így szólt: „Eredj el én tőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram!” (Lukács 5,8)

3. Nem hajlandók meghallgatni, amit az Ige tanácsol nekik, hogy cselekedjenek

II. Megújulás

2Móz 38,8

„Megcsinálja a mosdómedencét is rézből, és annak lábát is rézből, a szolgálattelvő asszonyok tükréből, akik a gyülekezet sátorának nyílása előtt szolgáltak.“

Amikor a szent sátort készítette, Mózes az asszonyoktól kapott fémtükrökből készítette el a mosdómedencét. A mosdó egy nagy medence volt, amely ott állt a bronzból készült áldozati oltár és a szentély között. A mosdómedence tele volt vízzel, a papok pedig kezét és lábát mostak benne mielőtt bementek a szentélybe szolgálni.

1. A medencében levő víz Isten Igéjét jelképezi, amelynek tisztító ereje van.

János 15,3

„Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szóltam néktek.”

Efézus 5,26

„Hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek fürdőjével az Ige által.”

János 17,17

„Szenteld meg őket a te Igéddel: a te Igéd igazság.”

Amikor a hívő hinni kezd Istennek, megtisztult a bűneitől.

1Kor 6,9-11

„Avagy nem tudjátok-e, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Istennek országát? Ne tévelyegjete; se paráznák, se bálványimádók, se házasságtörők, se pulyák, se férfiszexuálisok, se lopók, se telhetetlenek, se részegesek, se szidalmazók, se ragadozók nem örökölhetik Isten országát. Ilyenek voltatok pedig némelyek, de megmosattattatok, de megszenteltettetek, de megigazítottatok az Úr Jézusnak nevében és a mi Istenünk Lelke által.”

„Az Ige tükre nemcsak kivizsgálja és feltárja bűneinket, hanem megtisztulni is segít” (1Ján 1,9).

III. Átalakulás

2Kor 3,17-18.

„Az Úr pedig a Lélek; és ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság. Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsóségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől.”

A „megváltozni” szó görögül a „metamorfózis”, külső változás, amely a belső átalakulásból ered. Amikor a hívő időt tölt az Ige és Krisztus szemlélésével, megváltozik: a belső dicsőség kívülre költözik.

Róma 12,2

„És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változtatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.”

Zsolt 139,23-24.

„Vizsgálj meg engem, oh Isten, és ismerd meg szívemet! Próbálj meg engem, és ismerd meg gondolataimait! És lásd meg, ha van-e nálam a gonoszságnak valamilyen útja? És vezérelj engem az örökkévalóság útján!”

1Ján 1,8

„Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mi bennünk, magunkat csaljuk meg és igazság nincsen mi bennünk.”

Az első felelősségünk, hogy befogadjuk az Igét. Utána cselekednünk is kell azt, különben megcsaljuk önmagunkat. Így jutunk el a harmadik felelősséghez.

III. A TANÍTVÁNYSÁG JELLEGZETESSÉGEINEK ÖSSZEFOGLALÁSA

A. Megmaradni Krisztus beszédében

B. Az Ige megtartója legyen

Megvizsgálás

Megújulás

Megváltozás

IV. A TANÍTVÁNYSÁG MEGHATÁROZOTT ÁRA

A. Krisztus legyen első az életetekben

Lukács 14,25-33

„Megy vala pedig ő vele nagy sokaság; és megfordulván, monda azoknak: Ha valaki én hozzám jó, és meg nem gyűlöli az ő atyját és anyját, feleségét és gyermekeit, fitestvéreit és nőtestvéreit, sőt még a maga lelkét is, nem lehet az én tanítványom. És valaki nem hordozza az ő keresztyét, és én utánam jó, nem lehet az én tanítványom. Mert ha közületek valaki tornyot akar építeni, nemde először leülván felszámítja a költséget, ha van-e mivel elvégezze? Nehogy minekutána fundamentumot vetett, és elvégezni nem bírja, csúfolni kezdje őt mindenki, aki látja. Ezt mondván: Ez az ember elkezdette az építést, és nem bírta véghez vinni! Vagy valamely király, mikor háborúba megy, hogy egy másik királlyal megütközzék, nemde leülván először tanácskozik, hogy tízezerrel szembeszállhat-e azzal, aki ő ellene húszezerrel

jött? Mert különben még mikor amaz távol van, követséget küldvén, megkérdezi a békefeltételeket. Ezenképpen azért valaki közületek búcsút nem vesz minden javaitól, nem lehet az én tanítványom.”

B. Meg kell tagadnunk önmagunkat

Lukács 9,23-25

„Mondja vala pedig mindenknek: Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztyét minden nap, és kövessen engem. Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; aki pedig elveszti az ő életét én érettem, az megtartja azt. Mert mit használ az embernek, ha mind e világot megnyeri is, ő magát pedig elveszti, vagy magában kárt vall?”

Lukács 14,27

„És valaki nem hordozza az ő keresztyét, és én utánam jó, nem lehet az én tanítványom.” Volt idő, amikor a halálos büntetés végrehajtása nyilvánosan történt. Az elítélt bűnözőt, gyalog vagy kocsival, végigvezették az utcákon a vesztőhelyig, a nép pedig, amely ezt a szomorú menetet figyelte, tudta, hogy mi van az út végén. A személynek, aki a kivégzőhely felé tartott, minden remény és tervet el kellett vetnie.

C. A földi javakról való lemondás

Lukács 14,33

„Ezenképpen azért valaki közületek búcsút nem vesz minden javaitól, nem lehet az én tanítványom.”

IV. A TANÍTVÁNYSÁG MEGHATÁROZOTT ÁRA

Krisztus legyen az első az életetekben.

Le kell mondanotok önmagatokról.

Le kell mondanotok földi javaitokról.

V. A TANYÍTVÁNYOK VÉGSŐ JUTALMA

A. Az eljövendő áldások ígérete (örökkévalóság Istennel; a fájdalomtól, a szomorúságtól és a haláltól való szabadulás ígérete)

Jelenések 21,1-8

„Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala. És én János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony. És hallék nagy szózatot, amely ezt mondja vala az égből: Ímé az Isten sátora az emberekkel van, és velök lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velök, az ő Istenök. És az Isten eltöröl minden könyvet az

ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak. És monda az, aki a királyiszéken ül vala: Ímé mindent újjá teszek. És monda nékem: Írd meg, mert e beszédek hívek és igazak. És monda nékem: Meglett. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából ingyen. Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem. A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és útálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbajosoknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, ami a második halál.”

B. Ígéret a jelen áldásokról

1. Béke - Ján 14,27

„Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!”

2. Szeretet - Ján 15,9

„Amiképpen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben.”

3. Öröm - Ján 15,11

„Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon ti bennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék.”

4. Földi szükségletek betöltése - Máté 6,33-34.

„Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek. Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja.”

Filippi 4,19

„Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségleteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban.”

V. A TANÍTVÁNYOK VÉGSŐ JUTALMA - összefoglalás

A. Az eljövendő áldások ígérete (örökkévalóság Istennel; a fájdalomtól, a szomorúságtól és a haláltól való szabadulás ígérete)

B. Ígéret a jelen áldásokról

1. Béke - Ján 14,27

2. Szeretet - Ján 15,9

3. Öröm - Ján 15,11

4. A földi szükségletek betöltése - Mát 6,33-34.

MENJETEK, MENJETEK, MENJETEK

Máté 28,18-20

„Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!”

Ezt az igehelyet három különböző, de egymással összefüggő parancsolatra oszthatjuk.

1. Menjetek és tanítsátok meg a népeket

Márk 16,15

„És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek.“

Amikor Pál apostol az efézusi hívőknek az evangéliumról írt, az 1,13-ban azt mondta:

„Akiben ti is, minekutána hallottátok az igazságnak beszédét, idvességetek evangéliomát, amelyben hittetek is, megpecsételtettek az ígéretnek ama Szent Lelkével.”

A mi felelősségünk teljesíteni ezt a parancsot és hirdetni a megváltásról szóló, örömmüzenetet.

Kérlek benneteket, cselekedjétek ezt őszinte imával és a Szentlélek utasítására való odafigyeléssel. Ismernünk kell a Bibliát és az általa elmondott üzenetet, hogy ismerjük az igehelyeket és használni is tudjuk azokat, miközben kifejezzük hálánkat azért, hogy Jézus eljött testben, meghalt a bűneinkért való áldozatként, majd feltámadt és felvitetett a mennybe. Ezért nyertünk bűnbocsánatot, és reméljük a feltámadást meg az örök életet.

2. „Elmenvén azért... megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében.“ A másik határozott parancs az, hogy kereszteljük meg a népeket, és a Márk 16,16 így hangzik:

„Aki hiszen és megkeresztelkedik, idvezül; aki pedig nem hiszen, elkárhozik.”

A keresztség egy szertartásos cselekmény, amely az általunk meghozott döntést szimbolizálja. A keresztség még a mi Urunk halálát, eltemetését és feltámadását is jelképezi. Mi is azonosulunk a halálával az által, hogy eltemetjük a bűnös ó emberünket.

Róma 6,3-6.

„Avagy nem tudjátok-e, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk. Mert ha az ő halálának hasonlatossága szerint vele egyggyé lettünk, bizonyára feltámadásáé szerint is azok leszünk. Tudván azt, hogy a mi ó emberünk ő vele megfeszítettett, hogy megerőtelemüljön a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek.”

3. „Elmenvén azért... Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek.”

Nem szükséges mindent megtanulnunk mielőtt elkezünk másokat tanítani. Amikor valamit megtanultok, és annak ENGEDELMESKEDTEK, akkor a legjobb személy vagytok arra a feladatra, hogy másokat is megtanítsatok.

Ha megtartjátok a szombatról szóló parancsolatot, és tudjátok is, hogy miért teszitek, nem látom, miért ne taníthatnátok meg rá másokat.

Figyelembe véve a Máté evangéliumának szövegét, úgy vélem, hogy a parancsolat azt mondja, hogy ez minden hívő feladata. El kell mennünk és tanítványokat kell képeznünk, akiket megkeresztelünk és megtanítunk. Ha elfogadtátok Jézus Krisztus evangéliumát, és elfogadtátok az üdvösség ajándékát, ha értitek, hogy mit tett értetek Jézus, akkor tökéletesen el tudjátok mondani másoknak, hogy mit nyertetek vele: szívbeli békét és bűnbocsánatot Jézus Krisztus által.

Ha megkeresztelkedtetek, és megértettétek a keresztség jelentését és fontosságát, akkor tökéletesen megtaníthatok rá másokat is, és elvezethetitek őket a keresztségig.

4. „... és íme, én ti veletek vagyok minden napon.”

Jézus azt mondja, hogy neki adatott minden hatalom. Majd a 20. versben megígéri, hogy minden nap velünk marad, a világ végezetéig. Itt van tehát Jézus és minden hatalma, amelyet elnyert, valamint az ígérete, hogy velünk marad.

Ha figyelembe vesszük, mennyire ellenzi és akadályozza a sátán az igehirdetést, akkor rájövünk, hogy csak Jézussal az oldalunkon lehetünk eredményesek.

Sajnos nem a sátán az egyedüli, aki akadályoz minket az evangélium hirdetésének munkájában. Mi magunk is akadályozhatjuk a saját munkánkat. Nemde gyakran okot keresünk arra, hogy miért nem végezhetünk missziómunkát?

Közülünk sokan nagyon elfoglaltak. Talán egyszerűen nincs időnk rá. Elfeledjük, hogy Isten szerint minden IDŐ az Övé.

De ha megengedjük, hogy a Szentlélek vezessen bennünket, jut majd időnk rá, és Jézus minden elnyert hatalmának a segítségével elvégezhetjük a feladatot.

A saját udvarunkban

Sokan azt hiszik, hogy távoli országokba kell utazniuk ennek a feladatnak az elvégzéséért. De mi van a környezetünkben élő emberekkel? Van saját kis világunk, ahol naponta éljük az életünket. A munkánk, a barátaink, a családjaink, akikkel barátkozunk. Olykor csak más keresztényekkel barátkozunk, a hitetlenekkel pedig csak nagyon korlátozott a kapcsolatunk.

Ha utánanézzük a Bibliában, vajon Jézus és az apostolok csakis keresztényekkel barátkoztak?

A gyülekezetben aligha találunk hitetleneket. Ott kell őket felkeresnünk, ahol vannak. Világítanunk kell a sötétben. El kell MENNÜNK. Ezt Jézus mondta. ELMENVÉN azért... megkeresztelvén őket... tanítván őket.

A gyülekezet egyik legnagyobb baja, hogy túl sok időt tölt azzal, hogy saját magát tanítsa, hogyan kell elvégeznie a nagy parancsot, ezért nincs ideje arra, hogy azt elvégezze.

MENJÜNK! Itt, nálunk (_____), sok ember várja az evangélium üzenetét.

Akció

Arra hívtunk, hogy az akció emberei legyünk, nem a stagnálásé.

Amikor a Máté 25-ben megnézzük Jézus felosztását a juhokra és a kecskékre, a felosztást aszerint végezte el, akik készek voltak tenni valamit, és akik nem.

Máté 25,31-45.

A világ világosságáról szólva a Máté 5,14-16., Jézus kijelentette:

„Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetik el a hegyen épített város. Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá, hanem hogy a gyertyatartóba tegyék és fényljék mindazoknak, akik a házban vannak. Űgy fényljék a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.”

Világos, hogy a Szentírás akcióra szólít minket, és miközben hirdetjük az Igét, Jézus velünk lesz, hogy vezessen és oltalmazzon minket.

Hálaadás

Jegyezzük meg, hogy mindig lesznek olyanok, akik elutasítanak minket. Ők nem minket utasítanak el, hanem Jézust. Mi csak hírnökök vagyunk, Jézus pedig az üzenet.

Hálásnak kell lennünk, hogy olyan országban élünk, ahol viszonylag szabadon engedelmeskedhetünk Jézus parancsának. Az embereknek világszerte, sokhelyütt nincs ilyen szabadságuk.

Amikor Jézus elküldte az ő tanítványait a világba, hogy tanítsák és kereszteljék meg az embereket, gyakran csak abban az isteni ígéletben bízhattak, hogy Ő velük lesz.

Szeretném, ha megnéznénk, milyenek is voltak a keresztények első évei.

Üldözések

Tudjuk, hogy a keresztényeket már krisztus idejében is üldözték. Tudjuk, hogy Pál, még mielőtt apostol lett, üldözte és elfogta a keresztényeket. Amikor megtért, ő magas is üldözötté vált. Miért? Csak azért, mert keresztény volt. Vajon elbújt valahova? Nem, hanem tovább terjesztette Krisztus szavait a pogányok között, bármi várt is rá, akár börtön, akár halál.

Az ApCsel 16,22-24-ben Pál apostol bebörtönzéséről olvasunk.

„És velük egyben feltámad a sokaság ő ellenük. A bírák pedig letépetvén ruháikat, megvesszőzteték őket. És miután sok ütést mértek rájuk, tömlöcbe veték őket, megparancsolva a tömlőtartónak, hogy gondosan őrizze őket. Ki ilyen parancsolatot vévén, veté őket a belső tömlöcbe, és lábaikat kalodába szorítá.”

Ekkoriban Róma nem sok figyelmet szentelt a keresztényeknek. De időszámításunk 64. évében, Néro császár uralkodása alatt, a keresztények átérték az első nagy üldözéseket, ugyanis Róma felgyújtásával vádolták őket. Úgy tartják, hogy ebben az időszakban szenvedett, Péter és Pál apostol, mártírhalt.

Krisztus után 107-ben, Róma kijelentette, hogy a kereszténység egy illegális vallás. S a rá következő századokban is rendszeresen üldözték a keresztényeket, egészen Diokletianusig és Galeriusig, az idősebb és fiatalabb, nyugati imperátorig.

Az új század elején, 303-ban, Diokletianus, a római birodalom idősebb imperátora, a negyed-uralkodó, Galerius rábeszélésére, kiadta a keresztények ellen szóló, első rendeletet.

A keresztényeket ekkorra már kizárták a különféle intézményekből, mint amilyen a hadsereg, mivel a katonák kénytelenek voltak pogány Isteneknek áldozni, s ha elutasították, akkor kiközösítették őket. Krisztus után 303-ban azonban a dolgok még rosszabbra fordultak.

Az első dekrétum szerint, minden egyházi épületet le kellett rontani. A szent iratokat és más könyveket fel kellett gyűjteni. Az egyházvagyonot elkobozták. A keresztények társadalmi státusza csökkent. Ha valamilyen ügyben pereskedtetek, akkor a per előtt előbb áldozatot kellett bemutatni a pogány Isteneknek. A szabad keresztények rabokká váltak.

Nem sokkal később, valószínűleg meg ugyanazon év tavaszán, újabb dekrétumot adtak ki: a keresztényeket törvényen kívül helyezték, a rómaiak mindenhol összeszedték, letartóztatták és börtönbe vetették az egyházi vezetőket. A római államhatalom elvette a keresztények összes vagyonát.

Majd 303. végén, Diokletianus az ő uralkodásának a megünneplésére készült, és jó akaratának jeléül, felkínálta, hogy a keresztényeket kiengedi a börtönből, amennyiben áldoznak a pogány isteneknek.

Kr. u. 304. elején kiadtak még egy dekrétumot. Róma egész népességének áldoznia kellett, vagy halállal lakolt. Ez az üldözés folytatódott egészen 312-ig, amikor a Milánói ediktum legalizálta a kereszténységet. Ez alatt az idő alatt, a keresztényeket megkínózták és megölték. Maximus, a palesztin területek uralkodója, megcsonkította

a keresztényeket, akik nem voltak hajlandóak áldozni. A birodalom másik részében a vadállatok elé vetették őket.

Mit jelent a számunkra?

Szemlélve ezt az időszakot, képzeljétek el, hogy mennyire más a mi életünk. Mégis, ez alatt az idő alatt is, amikor kereszténynek lenni halált jelentett, a kereszténység tovább terjedt.

Vajon hajlamosabbak lennénk hirdetni az evangéliumot, ha a kereszténységet ismét törvényen kívül helyeznék? Ha az egyházépületeinket felgyújtánák, ha a prédikátorokat és a gyülekezeti véneket elfognák, börtönbe vetnék, megkínoznák, megölnék?

Képzeljétek el azt az időt, amikor nem volt szabad nyilvánosan megvallani, hogy keresztények vagytok, a haláltól való félelem miatt. Képzeljétek el az összejöveteleket a város alatti katakombákban, mert egyetlen más hely se volt biztonságos. Képzeljétek el, hogy van egy titkos szimbólumotok, amelyről keresztényekként egymást felismeritek (a porba rajzolt hal).

De azt is képzeljétek el, hogy mekkora vigaszt jelenthetnek a számotokra Jézus szavai, aki azt mondta, hogy neki adatott minden hatalom, és hogy mindvégig veletek lesz, ha ott álltatok volna a római Colosseum közepén, elutasítva az áldozást, és tudva, hogy ezért nem-sokára az oroslánok martalékává váltok. E szavaknak új jelentésük lett volna a számotokra. Imádkozom azért, hogy ezt senkinek ne kelljen átélnie.

Azonban, napjainkban is vannak üldözések. Nem szükséges viszsza gondolnunk Diokletianus császár idejére. De ugyanakkor van sok más minden, amiért hálások lehetünk.

Zárószó

A mi gyülekezetünkben is sok mindenért hálát tudunk adni, a sok meghallgatott imáért, és a sok csodálatos módért, ahogy az Úr vezette az életünket. Különösen azért kell hálásaknak lennünk, hogy meghalt a bűneinkért és lefizette azok büntetését, felkínálva számunkra az Ő vele való örök életet. Legyünk Jézus utolsó, feljegyzett szavainak a megvalósítói, hogy teljesíthessük az utasítását.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya
Felelős: Vlado Havran
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2017
Istentiszteleti használatra